

Nederland is een gedeeltelijk Joods land en **iedereen zou achter onze Joden moeten staan,** vindt wetenschapsjournalist **Simon Rozendaal.**

Wat is er Hollandser dan je fietsband plakken met dat rood-wit-zwarte doosje bandenplaksel, bandenlichters en schuurpapiertje van Simson? Het bedrijf is in 1881 begonnen door de Joodse ondernemer Jehuda Levi (Louis) Wijnberg. Hij was de opa van Hans Wijnberg (1922–2011), hoogleraar organische chemie. Ik maakte in 2006 voor dit weekblad een portret van deze fascinerende leermeester (en in de Alpen geparachuteerde spion voor de Amerikaanse geheime dienst) van gerenommeerde scheikundigen als Nobelprijswinnaar Ben Feringa. Wijnberg op zijn beurt was de vader van psycholoog Jeffrey Wijnberg (lang columnist in *De Telegraaf*) en grootvader van Rob Wijnberg (lang hoofdredacteur van *De Correspondent*).

Onze bioscopen waren Joods. Abraham Tuschinski, Herman Gerschtanowitz, Aron Chermoek en andere uit Polen gevluchte Joden openden een eeuw geleden de eerste filmtheaters, eerst in Rotterdam (waar ze op de boot naar de Verenigde Staten wilden stappen, maar bleven plakken) en later elders. Tv-presentator Winston Gerschtanowitz is een kleinzoon.

Unilever en Philips zijn ruim een eeuw geleden gesticht door Joodse Nederlanders. De Hema bestaat een eeuw en is even Hollands als bandenplakken en een bioscoopje pakken: de H uit Hema staat voor 'Hollandsche'. Het bedrijf voor de gewone man is opgericht in 1926 door Arthur Isaac en Leo Meyer, als tegenhanger van hun andere Joodse warenhuis, de Bijenkorf, voor de gegoede stand.

Het antisemitisme is terug, mede door het monsterverbond tussen links en islamisme. En (weer) kijken de autoriteiten de andere kant op. Bij de Rode Lijn-demonstratie in Amsterdam liep een glimlachende meneer die trots de tekst 'Stop semitisme, geen Joden in Nederland' op zijn plakkaat aanwees. Vroeger was dit nog bijna gelukt ook. In geen land zijn procentueel gezien zo veel Joden weggevoerd en vermoord.

Met steun van het bevoegd gezag. Zoals viroloog Jaap Goudsmit schrijft in zijn zojuist uitgekomen en zeer aan te bevelen boek *Leer mij mijn vader kennen*: 'Mijn moeder voedde mij dagelijks op met de visie dat geen 103.000 Joden zouden zijn vermoord als Nederlandse ambtenaren er niet zoveel eer in hadden gesteld elke Jood in kaart te brengen en op te laten pakken.'

Verscheidene Joodse Nederlanders vragen publiekelijk om steun. Ronit Palache (voormalig redacteur van dit weekblad) schreef in haar column in *Trouw*: 'Waarom is het zo moeilijk om het naast kritiek op de staat Israël, hier 4,5 uren vliegen vandaan, op te nemen voor Joodse medeburgers van het land waar je woont?' Journalist Frits Barend voelt zich in de steek gelaten, zei hij bij *WNL Op Zondag*.

Gelukkig nemen sommige niet-Joodse Nederlanders het voor hen op. Claudia van Zanten, voormalig redacteur van dit blad, tevens voormalig Tweede Kamerlid voor de BBB en tegenwoordig directeur van de stichting StandWithUs die antisemitisme bestrijdt, stond op 8 november met een (helaas klein) groepje op de Dam achter het spandoek 'Wij komen op voor onze Joodse medeburgers'.

Op het sociale medium X stond een top-18 van Joodse Nederlanders, opgesteld door de niet-Joodse Leidse hoogleraar natuurkunde Sense Jan van der Molen. De eerste drie: Baruch Spinoza, Aletta Jacobs en Samuel Goudsmit (de fysicus). Met daarbij verder schilder Jozef Israëls, arts Samuel Sarphati en de schrijvers Herman Heijermans, Carry van Bruggen, Etty Hillesum en Marga Minco.

Ook de natuurkundige Bram Pais (1918-2000) staat op de lijst. Hij kende zowel Albert Einstein als Niels Bohr goed en schreef prachtige biografieën van hen. Ik heb samen met Hank Onrust in 1995 voor de VPRO-televisie een portret van deze Joodse (tot Amerikaan genaturaliseerde) Nederlander mogen maken: *Pais, Einstein, Bohr* (te bekijken op YouTube).

Joden hebben procentueel gezien – ze maken maar een klein deel van de bevolking uit – een belangrijker bijdrage geleverd aan de Nederlandse maatschappij dan welke andere bevolkingsgroep ook. Daardoor is Nederland voor een niet onbelangrijk gedeelte een Joods land. De Nederlandse geschiedenis is deels Joods, de Nederlandse cultuur ook, de Nederlandse wetenschap was erg Joods, het Nederlandse bedrijfsleven heeft Joodse wortels, de Nederlandse gezondheidszorg, de Nederlandse kunst, de Nederlandse literatuur, het is allemaal behoorlijk Joods.

Daarnaast is er de immateriële gift aan Nederland.

Dat wijze, dat warme, dat scherpzinnige, dat leergierige, die humor.

Dank, dank, dank.

> En de autoriteiten kijken (weer) de andere kant op